

EDITORIAL**ARRIBA L'HORA DE L'EURO.**

L'euro serà la moneda única per tota la Unió Europea aviat. Voldria ésser més optimista però tindrem la nostra fina per adaptar-nos a la nova moneda.

Se'ns rebaixarà i bastant l'agilitat mental per fer les operacions aritmètiques habituals, els percentatges, descomptes, comparacions, també per calcular l'equilibri entre comprar be o no tant.

"A rio revuelto, ganancia de pescadores", això serà igual a la nostra vida quotidiana, fer el càlcul per saber quines despeses extres podem fer amb el nostre sou per arribar a final de mes, no serà fàcil.

Un euroconvertidor pot ser de gran ajuda, però també tinc clar que no puc anar a comprar una lliura de mongetes cuites a la botiga del barri que vaig sempre amb la calculadora a la mà.

Ja sabem que l'euro val 166'386 pessetes. Un tac de plàstic pot costar 2 pessetes, és a dir, 0'012 euros. Un cargol pot valer 1'75 pessetes, és a dir, 0'022 euros. Collar una grapa valdrà 0'022 euros.

Quina sensació ens dona?. Car, barat o ni idea. Amb tants decimals gairebé no val ni la pena tenir-los en compte?

Però si al cap de l'any em collat 5.000 grapes, l'import global és de 110 euros, és a dir, 18.302 pessetes, l'equivalent d'omplir tres cops el dipòsit del cotxe.

El decimals s'hauran de tenir en compte, els arrodoniments també. Cal anar en compte amb el preu de l'hora. És interessant posar-hi un preu que sigui fàcil per fer càlculs amb fraccions, aquí en teniu una mostra.

Preu hora		Preu canvi	Diferencia	Hores conveni	Diferencia facturació anual
Ptes.	Euros				
2.350	14'5	2.329'40	-21 ptes	1.772 hores	-37.212 ptes
2.400	15'5	2.412'49	13 ptes	+23.036 ptes	
2.500	15	2.495'79	-4 ptes	-7.088 ptes	
2.600	15'6	2.395'62	-4 ptes	-7.088 ptes	
2.650	16	2.662'17	12 ptes	+21.264 ptes	

El nostre compte particular, és a dir, la llibreta, ha estat la primera en arribar a Europa. Les pessetes han passat a ser euros. La sensació és única quan veus el nou saldo, l'expressió és inevitable: l'hem cagat.

T'adones que amb els euros no saps si podràs arribar a final de mes. La "cuesta de enero" ja ha començat al setembre.

Hem d'anar en compte i tenir cura. Hem de procurar que els nostres clients, en el moment de comparar la factura del desembre i la del gener, comprovin que l'import de la mateixa feina sigui idèntic en pessetes i en euros. L'arribada de l'euro no pot afectar el preu del treball, però un detall queda clar, de milionaris en quedaran força menys.



Els meus avis feien servir els rals, mé tard les pessetes i després era normal tancar els tractes en duros. Després varen arribar els bitllets i tot va per milers, cents milers i fins i tot milions. Ara ha arribat l'euro, això és complicat.

L'euro serà la moneda única per tota la Unió Europea, però també serà l'única moneda que més d'un maldecap ens donarà. Això sí, el dolor serà ben europeu.

Xavier Capdevila.

ELS SOCIS D'AICO ES REUNEIXEN EN UNA ASSEMBLEA MOLT TRANQUIL·LA.

La tranquil·litat i les bones notícies, varen ser l'element més significatiu de l'Assemblea General de socis d'AICO que es va fer el passat dia 22 de juny al local de l'Associació. Sense deixar de pensar que el futur ens portarà canvis significatius, com l'arribada de l'euro i les seves complicacions, els instal·ladors varen tenir una reunió relaxada que es va cloure amb un sopar encara més atractiu.



La presidència de la reunió de socis.

Hi havia un important nombre d'associats a la reunió que va començar amb la benvinguda del president, Xevi Capdevila, que no va trigar ni un minut a donar una gran notícia: " *Vull començar donant les gràcies als senyors Caballé i Formentí i els seus col·laboradors, també al senyor Pere Castells i tots els membres de les seves juntes i a tots els associats, perquè amb el seu esforç i el de la meua junta directiva estem molt orgullosos de poder afirmar que AICO ja es casa nostra, tenim l'hipoteca pagada. Gràcies i per molts anys* ".

Tot seguit, Xevi Capdevila va presentar l'informe de la presidència. Va dir que AICO va col·laborar amb 20.000 pessetes a la Marató de TVO per a la salut mental que es va fer a través del Consell Comarcal i la Cambra de Comerç.

El president va recordar el sopar de la Candelera, que es va fer al Prat Verd, amb l'assistència de 94 persones, una de les quals, Jordi Baranera, va tenir la sort d'obtenir el premi del viatge a Praga, encara que tots els presents van ser obsequiats pels magatzems.

Precisament el tema dels magatzems, va venir a continuació. El president va explicar que: " *aquest any tenim altes noves, ja que cada vegada són més els magatzems establerts a la nostra comarca, pel mateix patís cada vegada hi ha més comensals* ". Capdevila va recordar que " *no trencar el canal de distribució fabricant, magatzem, instal·lador i consumidor. Hauria de ser una garantia de bona salut. el que passa és que cada dia surten noves malalties* ".

En la seva intervenció, el president d'AICO va recordar la celebració d'una fira de material elèctric a vic en la qual hi va participar l'associació.

L'informe del president va continuar amb les tasques de promoció, les fetes des de Barcelona i les realitzades des de Vic. Va recordar les campanyes de FERCA a TV3 i al segon canal de TVE i els anuncis publicats a EL 9 NOU i La Marxa en suplementes especials sobre la professió. Després va parlar de la distribució dels imants amb el nom i el telèfon.

Xevi Capdevila va recordar després els serveis que els socis poden disposar d'AICO. Es va referir a la possibilitat de llogar el taladre, el premsaterminals i la congeladora de tubs. Va recordar que es poden fer fotocopies a molt bon preu i que es disposa de sistemes d'enquadrenació, una plastificadora i dels ordinadors que stan connectats a Internet .

El president d'AICO va parlar tot seguit de temes de futur com un seguit de xerrades a fer per els propers mesos. Va recordar que un seguit de problemes havien impedit la celebració d'una xerrada amb el grup Segestió, que es dedica a implantar normes ISO per empreses, serveis integrals, riscos laborals i cobrament de morosos.

Sobre aquest darrer tema, Xevi Capdevila va recordar que : " *el cobrament de factures problemàtiques si el resultat ha estat negatiu no volem ni sentir-ne a parlar. Abans de prendre cap decisió s'ha de valorar la metodologia, el treball i els costos d'aquestes empreses* ". En aquest sentit, el president va presentar dos models de document, en un dels s'estableixen els pactes entre el client i l'instal·lador i en l'altre s'estableixen el preu i les condicions de pagament.



L'assistència de socis va ser important.

En finalitzar la intervenció del president, els diversos components de la Junta Directiva varen fer un resum de la tasca feta per les comissions durant l'exercici corresponent.



Un altre aspecte de la sala.

El proper tema de la reunió fou acordar el retorn de la darrera abonada al seu dia pels professionals Agustí Font, de Rupit-Pruït i Jordi Bassegaña, de Manlleu, en haver acreditat documentalment la fi de la seva activitat.

Els associats a AICO ja han superat la xifra dels 260.

Tot seguit es va facilitar la relació d'altres i de baixes del darrer exercici. Xevi Capdevila va informar que, en el moment de l'assemblea, AICO tenia 261 socis.



La reunió va oferir novetats importants cara al futur.

S'estableix una quota única per a totes les empreses.

En entrar en el tema dels diners, l'Assemblea va aprovar sense cap mena d'intervenció el presupost de l'exercici que va presentar uns ingressos i unes despeses de 16.737.391 pessetes.

Però el canvi significatiu es va produir en la quota que els socis paguen per formar part de l'Associació. Es va aprovar el sistema de quota única. Xevi Capdevila va fer la seva proposta amb aquests arguments " *amb els sistemes de la quota única ens avancem al futur* " i seguidament va explicar que AICO té 129 empreses que tenen entre 1 i 2 activitats i va remarcar que " *per aquests associats, els números els són desfavorables* ". Hi ha 132 empreses de 3 i 4 activitats: " *per aquests associats els números són favorables* ". Tot seguit, Xevi Capdevila va argumentar que: " *creiem que la quota única és justa, perquè vol dir que qui més paga és aquell qui fa servir més el gremi, i paga a través dels serveis rebuts* ".

Totes les empreses pagaran el mateix per ser socis d'AICO.

El president va manifestar que el sistema de pagament per activitat és obsolet i que ha arribat el moment de canviar-lo per una nova realitat. Els socis varen estar d'acord amb la proposta que la junta directiva feia a través del president i es va aprovar que totes les empreses afiliades a AICO pagarien una quota única de 38.200 pessetes l'any.

Un altre punt molt important de la reunió de socis del mes de juny passat va ser el naixement de l'Associació d'Estudis i Formació d'Instal·ladors (AEFI), que Josep M. Vinyeta va presentar als socis.



Els socis van rebre documentació en entrar a la sala.

La finalitat de la nova associació és canalitzar els estudis i la formació. L'objectiu és poder recuperar l'IVA per AICO, a les declaracions d'IVA, en definitiva es tracta de diferenciar la formació dels altres serveis que es proporcionen des d'AICO.

Josep M. Vinyeta va fer una completa exposició d'aquesta nova associació que va rebre el vistiplau de tots els assistents sense cap mena d'intervenció. Es va comprovar que el tema té el suport unànime dels socis.

L'Assemblea General de Socis d'AICO va cloure amb el clàssic capítol de precís i preguntes i amb un sopar que es va fer al mateix local que havia acollit la reunió, és a dir: " a casa nostra " com havia dit Xevi Capdevila i és que com va recordar el president: " aquest edifici ja no és del banc, és de tots els socis d'AICO ".



La trobada també va servir per intercanviar impressions.



La reunió va tenir un ambient molt relaxat.



Un aspecte de la sala durant la sessió.

COM ENS AFECTA, COM A CONSUMIDORS, LA LIBERALITZACIÓ DEL SECTOR ELÈCTRIC.

En el darrer número d'EINA publicàvem un escrit de Jordi Bruch, que és inspector tècnic d'ICICT, SA i que tot seguit completarem amb aquesta segona part.



En aquestes zones concretes, i considerant que en el mercat elèctric les unitats generadores i les de transport no són del mateix titular, actua la llei de la oferta i la demanda, aquests efectes d'energia produeix un increment del preu del KW/h.

Aquest increment de preu s'hauria de traspasar a l'usuari si el mercat actués lliurement, però el govern americà (per llei), fixa uns preus màxims en la venda d'energia als consumidors finals.

Aquests dos efectes limitants van portar a les companyies de distribució pràcticament a la ruïna, perquè havien de comprar tota l'energia a les unitats productores a un preu molt alt i sense poder traspasar aquest increment als usuaris finals.

En conseqüència, el govern va intervenir forçant la baixada de preus de les empreses productores donant marge a les empreses distribuïdores per tal que el propi mercat no les ofegués.

Els consumidors californians que eren els principals afectats (ja que no disposaven de tota l'energia necessària pel consum) a principis de febrer volien demanar un referèndum per tal de desprivatitzar el sector.



Donat que en els mesos d'hivern i d'estiu és quan es produeixen les puntes de consum més elevades; amb l'entrada de l'estiu l'executiu americà va promocionar la posada en marxa de centrals elèctriques de la zona per tal de cobrir la demanda, va concedir crèdits per finançar les elevades tarifes i l'adquisició d'energia per compte propi.

Els problemes que han afectat Catalunya, especialment el litoral, segons les notícies que ens arriben pels diaris, són deguts també per la falta de subministrament als abonats. La causa sembla ser la saturació de les línies i les demores que es produeixen per solucionar avaries en la xarxa de distribució.

En diferents zones s'ha posat en marxa un pla de dotació de generadors auxiliars per tal de cobrir aquesta mancança.

D'aquí a l'any 2010, en el territori de Catalunya, es preveu un increment del consum del 43% d'energia elèctrica, previsió que quedarà servida amb la creació de cinc projectes nous de centrals de cycle combinat: EMRON, a Mora la Nova, RWE-Iberdrola ubicada a Tarragona, ENDESA, també a Tarragona i ENDESA i Gas Natural, a Sant Adrià de Besòs.

De cara a cobrir aquesta demanda, es prten adquirir també energia elèctrica provinent d'altres zones, ampliant la xarxa de distribució i transport. Com a transport s'ha construït la línia de Les Gavarres (amb nombrosos impediments) i en distribució es construeixen subestacions com la de Julià - Castell d'Aro (Les Gavarres).

Els consumidors que tenen un règim de generació i consum (cogeneració), que es veuen obligats a treballar en un marc competitiu, han de disposar d'un finançament suplementari a base de primes sobre el preu que fixa el mercat. (RD 2818/1998 de 23/12/1998).

Malgrat aquesta ajuda econòmica propiciada pel govern, les centrals tèrmiques convnconals acollides a aquest règim (funcionament en base hidrocarburs, gas...) es ressenteixen perquè el seu marge d'explotació comença a ser massa reduït, pels preus massa baixos de l'electricitat i els preus massa alts del combustible.

S'exposen a la plana 12 les principals lleis que han regulat el sector en els darrers anys.

En aquesta evolució legislativa és molt interessant veure l'influència dels diferents règims polítics que s'han succeït fins ara a l'estat espanyol.

Aquestes són les principals lleis que han regulat el sector elèctric en els darrers anys.

Llei 49/1984 del 26 de desembre de 1984 (BOE 29/12/1984 nº 312 pàg. 37461). Aquesta llei declara de servei públic i titularitat estatal la explotació unificada del sector elèctric.

Reial Decret 91/1985 del 23 de gener (BOE nº 24 del 28 de gener del 1985). Es constitueix la societat estatal "Red Elèctrica de Espanya" REDESA, per gestionar el sistema unificat.

Reial Decret 323/1985 de 20 de febrer (BOE nº 64 del 15 de març del 1985). Per la qual es determinen les aportacions que efectuaran les parts integradores del sistema.

Llei 40/1994 d'ordenació del Sistema Elèctric Nacional, del dia 30 de desembre (BOE nº 313, del 31 de desembre del 1994, pàg. 39362). En el qual s'obliga a les empreses subministradores (integrades en el sistema unificat) a diferenciar les activitats de generació, transport i distribució.

Reial Decret 2366/1994 de 9 de desembre (BOE nº 313 de 31 de desembre del 1994, pàg. 39595). Sobre producció d'energia elèctrica per a instal·lacions hidràuliques, de cogeneració i d'altres alimentades per recursos a fonts d'energies renovables.

Ordre de 12 de gener del 1995 . (BOE nº 12 de 14 de gener del 1995). Pel qual es fixen les tarifes elèctriques. Es determina els termes que componen la facturació de l'energia elèctrica.

Llei 54/1997 del sector elèctric, del 27 de novembre (BOE nº 285 del 28 de novembre del 1997, pàg. 35097). Es dissolt l'explotació del sistema elèctric com a servei públic i es traspasa la gestió a entitats privades. Les activitats de generació, transport i distribució no es retribuïran per una tarifa establerta pel govern, sinó que actuaran en un mercat de lliure competència.

Reial Decret 2812/1998 del 23 de desembre de 1998 (BOE nº 312 del 30 de desembre del 1998). Es refereix a la producció d'energia elèctrica per a les instal·lacions alimentades per recursos o fons d'energia renovables, per aquelles que les treuen dels residus i per la cogeneració.

Reial Decret 2820/1998 del 23 de desembre (BOE nº 312 del 30 de desembre de 1988, pàg. 44096). Pel qual s'estableixen les tarifes d'accés a la xarxa.

Reial Decret 2066/1999 del 30 de desembre (BOE nº 313 del 31 de desembre de 1991 pàg. 46482). Pel qual s'estableix la tarifa elèctrica del 2000. Es modifiquen els imports corresponents del sistema tarifari per la Ordre 12/1/95.

Reial Decret 1663/2000 del 29 de setembre (BOE nº 235 del 30 de setembre pàg. 33511). Sobre connexió d'instal·lacions fotovoltaïques a la xarxa de baixa tensió.

Reial Decret 1955/2000 de l'1 de desembre (BOE nº 310 del 27 de desembre del 2000, pàg. 45988). Pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització i subministraments d'energia dins el sistema elèctric nacional.

Reial Decret 3490/2000 del 29 de desembre (BOE del 30 de desembre del 2000 pàg. 46764). Pel qual s'estableix la tarifa elèctrica per l'any 2000.

EL 94% DE L'ENERGIA QUE ES CONSUMEIX A L'ESTAT ESPANYOL ES BASA EN COMBUSTIBLES FÒSSILS I NUCLEARS.

La dependència dels combustibles fòssils en les societats desenvolupades és tal que avui es fa difícil imaginar les nostres vides sense el petroli i la gasolina que ens transporta en els vehicles, sense el gas que alimenta les calefaccions a l'hivern o sense el carbó que crema a les centrals tèrmiques per produir electricitat.

El 81% de l'energia bàsica o primària que es fa servir a l'Estat espanyol pel conjunt d'activitats es basa en els combustibles fòssils o en els hidrocarburs: petroli, gas i carbó. El que cal destacar d'aquesta situació és que es dona mentre els científics no es cansen d'alertar sobre els efectes nocius sobre el medi ambient per les emissions de CO₂ i altres gasos sobre l'efecte hivernacle que llencen a l'aire els cotxes, les calderes i les tèrmiques.

CONSUM D'ENERGIA A L'ESTAT ESPANYOL L'ANY 1999.	
Primària	
TIPUS D'ENERGIA	ANY 1999
Petroli	63.041.-
Carbó	20.337.-
Nuclear	15.337.-
Gas Natural	13.535.-
Altres	4.268.-
Hidràulica	2.399.-
Saldo elèctric	492.-
TOTAL	119.410.-
Renovable	
TIPUS D'ENERGIA	ANY 1999
Biomassa	3.981.-
Hidràulica 10 Mw	1.999.-
Mini Hidràulica	400.-
Eòlica	253.-
Solar Tèrmica	28.-
Geotèrmica	5.-
Solar Fotovoltaica	1.-
<i>Xifres en qtep (quilotones equivalents de petroli).</i>	

Un acte fet significatiu és que tota la nostra cultura es basa en combustibles que un dia a un altre s'acabaran, perquè les reserves naturalment són limitades.

Si pensem que la producció nuclear fa servir l'urani com a combustible, tenim que la dependència dels recursos esgotables a l'Estat arriba al 94%. En canvi, les fonts d'energies renovables varen representar un 4'9% de l'energia consumida l'any 2000.

Alguns empresaris ja projecten treballar amb energia verda.

En comprovar els problemes que comporta la dependència dels hidrocarburs, científics i analistes reclamen la seva eliminació. Alguns només teortzen sobre el tema, però d'altres ja s'hi han posat a treballar, perquè avui alguns empresaris volen col·locar-se en un bon lloc de sortida quan comenci de veritat a treballar-se seriosament sobre el tema de la substitució de tots els hidrocarburs.

Les fons d'energia renovable (solar, fotovoltaica, eòlica, mini hidràulica o biomassa, entre d'altres), són considerades com la solució per a un nou esquema energètic més net; malgrat tot, el control que tenen les empreses elèctriques sobre l'energia fòssil i nuclear està bloquejant i avortant la seva real irrupció en el mercat.

Les xifres de l'Estat espanyol són clares. Les companyies elèctriques cobren en concepte de contraprestació pels costos de transició a la competència 1'3 bilions de pessetes, mentre que la compensació pels costos renovables no arriba als 30.000.- milions de pessetes (en concret varen ser 28.649.- milions de pessetes).

Les companyies elèctriques estan obligades per la llei a comprar tota l'electricitat verda que avui generen aquests productors, de manera que, a més del Kw/hora produït, reben una prima com a compensació i incentiu per no contaminar.

Aquest sistema de primes és un èxit perquè ajuda a impulsar les energies renovables, especialment la eòlica i la mini hidràulica, però en canvi, no ajuda a potenciar la biomassa que crema fusta i altres residus forestals.

Ara sembla que el govern espanyol ja es planteja ajudar específicament a aquests sistemes energètics per tal de facilitar el camí cap a la supressió dels combustibles fòssils.

Tot plegat, però, topirà sempre amb els interessos de les empreses relacionades amb l'energia que avui entenem per convencional.

La mentalitat ecologista i neta té poc a veure amb la necessitat que tenen els empresaris d'oferir un compte de resultats optimista i atractiu per als seus accionistes i mentre que l'Estat espanyol no sigui ferm en les seves posicions, només ens quedarà l'esperança que, poc a poc, pas a pas, arribin més projectes engrescadors de les altres maneres de crear energia, però sempre seran d'iniciativa modesta. Només el pas dels anys ha de fer rendible aquesta altra forma de crear energia.

L'AEFI ORGANITZA PER PRIMERA VEGADA ELS NOUS CURSOS D'AICO.

Com cada any, AICO ha obert els nous cursos, però amb algunes diferències vers l'any passat. Aquest any, els cursos s'estan impartint a casa nostra, a l'Associació d'Estudis i Formació d'Instal·ladors (AEFI).

Aquests han estat molt variats. A continuació us en donem la mostra:

Internet: Navegació i correu electrònic ; Horari: dilluns de 20'30 a 22'00 - divendres de 20'30 a 22'00

Ofimàtica I: Windows Me, Word 2000 i Excel 2000 ; Horari: dilluns i dimecres de 19'00 a 20'30 - dimarts i dijous de 20'30 a 22'00.

Ofimàtica II: Access 2000 (Base de dades) ; Horari: dimarts i dijous de 19'00 a 20'30

Euro ; Horari: divendres de 19'00 a 20'30 - dissabtes de 9'00 a 14'00

I perquè veieu que no volem només pensar en la feina, també estem realitzant un curset de Balls de Saló tots els dimecres de 21'00 a 22'30.

Aquests són cursos que ja estem realitzant, però en tenim tres mes per obrir properament, en el moment que tinguem els alumnes necessaris, que són:

Internet: Navegació i correu electrònic ; Horari: dimecres de 20'30 a 22'00 o bé divendres de 19'00 a 20'30.

Ofimàtica I: Windows Me, Word 2000 i Excel 2000 ; Horari: dimarts i dijous de 10'00 a 12'00.

Riscos Laborals ; Horari: dilluns i dimecres de 19'00 a 20'30 o bé dilluns de 19'00 a 22'00.

Esperem poder realitzar tots els cursos que necessiteu per poder cobrir les necessitats de tots els socis. Esperem a principis de l'any que arriba, poder obrir altres cursos per a l'obtenció de carnets. Us informarem properament de l'obertura de matricules.

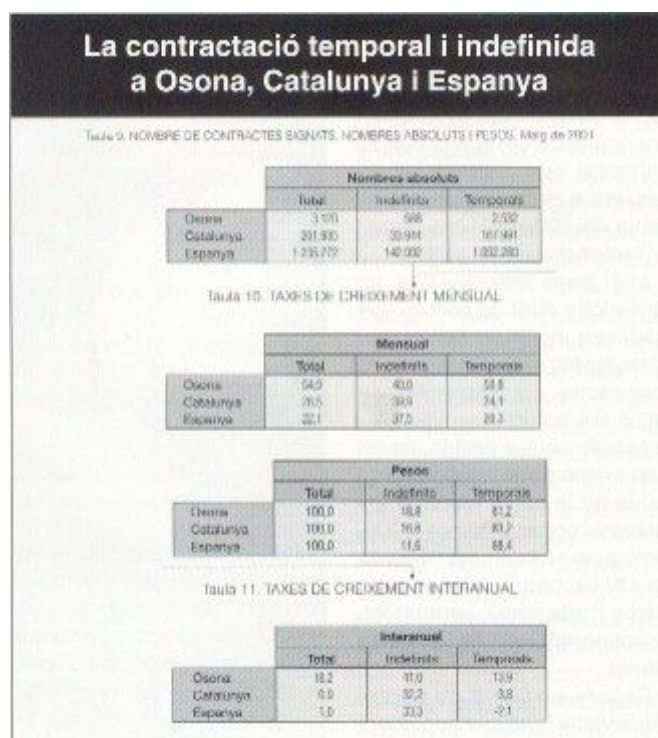
LA CONTRACTACIÓ INDEFINIDA PRESENTA UNA EVOLUCIÓ POSITIVA A OSONA.

Segons dades fetes públiques per l'Observatori d'Osona del Mercat de Treball en nombre de contractes registrats a l'Oficina de Treball de Vic durant el mes de maig del 2001 ha estat de 3.120.

Aquesta xifra representa un augment del 54'9% respecte al mes d'abril i del 18'2% del mes de maig de l'any 2000, xifres superiors a les observades a Catalunya i Espanya.

D'aquest fort increment generalitzat de la contractació cal destacar-ne el creixent dels contractes indefinits, que superen en un 40% al mes d'abril del 2001 (xifra que, amb tot, és inferior al creixement de la contractació temporal), que va ser d'un 41% respecte al mes de maig del 2000.

La contractació indefinida continua doncs, presentant una bona dinàmica i assolix la xifra més alta de contractes d'aquest tipus dels darrers dotze mesos, conjuntament amb el mes de novembre del 2000.



LES PIMES HAN DE FER UN DARRER ESFORÇ AMB L'ARRIBADA DE L'EURO.

Des d'aquesta revista hem repetit moltes vegades sobre la gran importància que tothom estigui a punt per l'arribada de l'euro. Avui els bancs ja estan en condicions de repartir la nova moneda que substituirà la pesseta a partir del primer de gener del 2002, tot i que durant un temps conviuran juntes.

Les grans empreses ja ho tenen tot a punt. El cert és que disposen de més recursos i personal per estar perfectament preparades. Els problemes són per a les empreses mitjanes i especialment les petites, on sol passar que el mateix empresari ha de fer la feina,

preparar les factures i portar la comptabilitat. Però quan arribi la nova moneda no s'hi val parlar de feina o de temps d'adaptació, serà un fet, sense possibilitats de fer marxa enrera.

Segons un estudi de Centre d'Innovació i Desenvolupament Industrial (Cidem), un 60% de les empreses estan en condicions de rebre la nova moneda demà mateix. El que preocupa als empresaris són les respostes que han rebut del 40% restant; en general afirmen que són conscients que ho han de fer, però que encara no tenen un programa previst.

Pel que fa als efectes de l'arribada de l'euro, segons els resultats d'una consulta feta a 600 empreses, la meitat consideren que la nova moneda no tindrà cap efecte sobre la productivitat.

Un 33% opinen que els efectes seran beneficiosos, mentre que la resta només hi veu inconvenients.

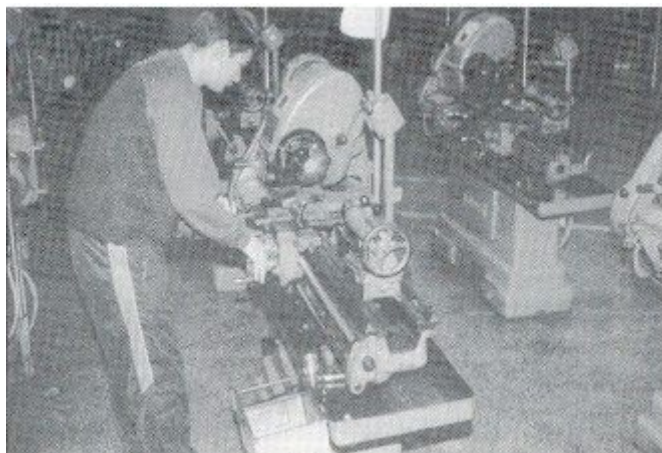
Pel que fa als costos de l'implantació de l'euro, la meitat de les empreses preguntades opinen que representarà un cost mitjà.



Al pagament en pessetes només li queda pocs mesos de vida.

ELS EMPRESARIS TORNARAN A TROBAR PERSONAL A LES ESCOLES DE FP.

Quan es va crear l'Escola de Maestria Industrial de Vic, al final de la dècada dels 50, tenia un objectiu clar: donar als empresaris el personal que necessiten per a la modernització de les seves empreses, la majoria de les quals eren noves, producte de l'impuls després d'una postguerra difícil i complicada. Les transformacions de l'ensenyament van provocar un seguit de canvis que modificaven les intencions dels centres de FP. Ara, amb un canvi de nom, sembla que la formació professional torna als seus orígens.



La nova FP cada vegada s'ajustarà més a les necessitats dels empresaris.

Avui parlem de mòduls quan ens referim a matèries d'estudi i de crèdits quan parlem d'assignatures, però en el fons tot continua igual que fa una dècada. Els instituts es dediquen a la formació dels futurs professionals perquè les demandes dels empresaris i la evidència dels fets ho exigia.

Cal reconèixer que, quan en el seu moment va aparèixer la FP, responia més a la necessitat per mantenir escolaritzat a uns grans sectors de l'alumnat que no pas a la seva formació professional. Això comportava que, per a molts alumnes, la formació professional era un camí obligat, i als 14 anys havien d'escollir una especialització laboral per guanyar-se la vida.

Avui, la nova FP estructurada en cicles de formació de grau mitjà i de grau superior ha estat un dels punts forts de la reforma de la LOGSE. En aquesta reforma del sistema educatiu s'ha potenciat la idea de donar un major prestigi social a la FP i oferir una major seguretat professional a l'alumnat per facilitar la seva inserció laboral. Ara ens trobem amb un nou plantejament, després d'aquesta educació obligatòria, els alumnes tenen la possibilitat d'una FP d'estudis reglats posteriors a l'ESO. L'ingrés en els cicles de grau mitjà els ofereix una formació terminal que els capacita per entrar al món laboral, a la vegada que els possibilita d'accedir a un cicle

superior, mitjançant un curs pont. Per la seva banda, l'accés a un cicle formatiu de grau superior permetrà escollir a l'alumne entre sortir al món laboral o entrar a la universitat.

L'oferta del catàleg de cicles formatius es fonamenta en l'anàlisi de cada un dels sectors econòmics, realitzat i contrastat per experts del món tecnològic, que els ha permès determinar quin és l'estat real de la demanda laboral i alhora, determinar quines tasques i activitats professionals caldrà que es recullin en el perfil professional de cada cicle formatiu. Aquests perfils han estat consensuats posteriorment per les entitats i empreses més significatives del sector.

L'altre aspecte significatiu dels cicles formatius de grau superior constitueix un tret diferencial important respecte d'altres tipus d'estudis superiors. És el nombre tan important d'hores que l'alumnat ha de cursar en una empresa un cop formalitzat el conveni de col·laboració amb el Departament d'Ensenyament. És el que s'anomena pràctiques a l'empresa o Formació en els Centres de Treball (FCT).

Alguns alumnes estaran obligats a fer pràctiques a les empreses.

Aquesta formació facilita a l'alumnat el coneixement del món laboral i de la cultura de l'empresa i possibilita el contacte amb la tecnologia més avançada. Li permet tenir formació adaptada a llocs de treball específics i també iniciar un historial professional acreditat.

Territorialment, totes les comarques de Catalunya tenen una oferta prou ampla de cicles formatius per a professionals, adaptats al seu entorn econòmic en relació amb la demanda laboral de la comarca, com a factor impulsor del canvi ocupacional que permeti l'obertura a noves activitats econòmiques.

La formació professional s'ha d'entendre com una opció vàlida i al servei dels estudiants i d'interès per a les empreses.



Les escoles han d'estar cada dia millor preparades per formar els joves.

Un aspecte molt important d'aquesta nova formació professional, és el fet de realitzar obligatòriament pràctiques a empreses. Això requereix una coordinació i col·laboració amb una colla d'empreses i institucions que agrupin tot els camps laborals que es pensen impartir.

Es tindran en compte les necessitats de cada comarca.

Cada dia més, el mercat laboral, és a dir, els empresaris demanen professionals amb una bona base de formació, cosa que els darrers anys s'havia perdut. En els darrers mesos s'ha concretat la col·laboració entre el món productiu i el sistema educacional. Gràcies a aquest apropament, els centres educatius ja poden anar incorporant nous coneixements tècnics o habilitats pràctiques en els continguts curriculars, i alhora facilitar el coneixement per part de les empreses de les qualificacions i dels perfils professionals que ofereix el sistema educatiu.

Formació en els centres de treball i futura inserció laboral en la mateixa empresa on s'han fet les pràctiques, són dos conceptes que, en determinats sectors productius van, sovint, relacionats, tot i que és evident que, a curt termini, intervenen altres factors com la economia del moment, o la situació concreta de l'empresa per les circumstàncies de mercat.



Es tracta que els joves estiguin preparats per entrar al món laboral.

L'ADMINISTRACIÓ CONTINUA LLUITANT CONTRA L'INTRUSISME.

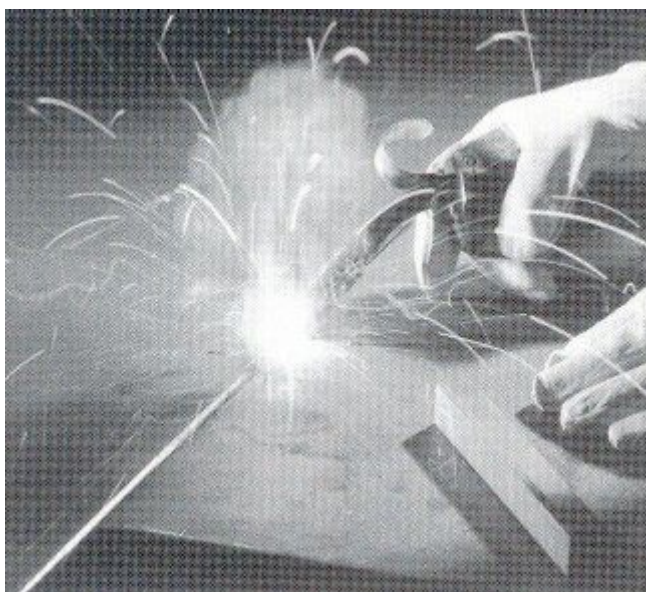
Un dels objectius dels instal·ladors és acabar amb l'intrusisme. El tema sempre surt en qualsevol conversa informal i en moltes reunions oficials fetes per aquelles empreses, gremis i per les associacions que desenvolupen la seva tasca en condicions d'absoluta legalitat. Ja se sap que acabar de manera definitiva amb l'intrusisme possiblement no s'aconseguirà mai, però es tracta que els seus efectes perjudiquin menys que fins ara als diversos sectors implicats.

Encara que no tothom està d'acord en el grau d'implicació, el cert és que l'administració, en aquest cas la Generalitat de Catalunya, continua treballant contra l'intrusisme, i per aquest motiu ha actuat contra empreses que treballen fora del marc legal.

Cal destacar aquest aspecte, perquè es dona el cas que alguns empresaris són sancionats per treballar en branques que no els corresponen. Darrerament una empresa ha estat sancionada per fer un treball de gas sense formar part del registre.

Un altre motiu de les sancions que aplica l'administració catalana és per no haver efectuat els treballs d'adequació d'una instal·lació segons la normativa vigent.

Cal dir que l'import de les sancions es força significatiu atès que arriba als mig milió de pessetes, una xifra que pot fer pensar a més d'un empresari amb acceptar qualsevol incompliment de la llei.



No sempre és fàcil esbrinar quines mans fa una feina concreta.

LES ANTENES DE TELEFONIA MÒBIL HAURAN D'ESTAR A MÉS DE 40 METRES DE LES ESCOLES.

Les antenes o instal·lacions base de telefonia mòbil no podran estar situades a menys de 40 metres dels centres escolars, com a mesura de prevenció dels possibles efectes d'emissions electromagnètiques en la població infantil. En el cas de les antenes més

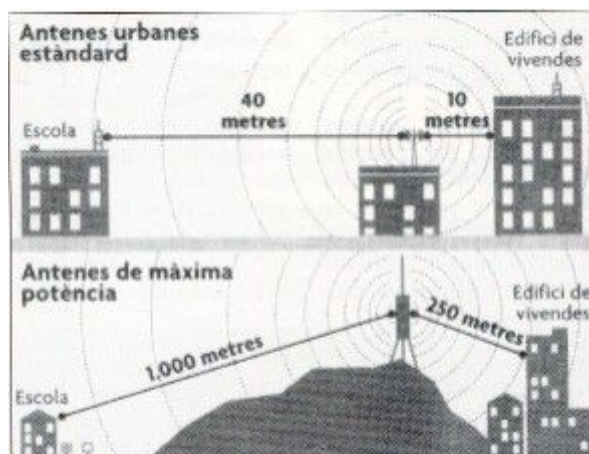
potents, de més d'1 megawat, la distància mínima de seguretat per als centres escolars serà d'un quilòmetre, segons el decret d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil que va provar el govern de Catalunya.

Les distàncies de seguretat per als centres escolars són la principal novetat del text definitiu del decret de telefonia mòbil, un projecte que es va començar a tramitar el mes de febrer de l'any 2000 i que obligarà a adaptar un miler d'antenes a tot Catalunya.

Els promotors d'aquest decret varen ser el Conseller en Cap, Artur Mas i el Conseller de Medi Ambient, Felip Puig, que van coincidir a destacar que "aquest decret de telefonia mòbil situa Catalunya entre les nacions capdavanteres d'Europa en una matèria que preocupa diversos sectors de la població".

El responsable de medi ambient, Felip Puig, va explicar que existeixen molts pocs precedents que donin tantes garanties de seguretat a la població i va puntualitzar que el reial decret que promou el Ministeri de Ciència i Tecnologia de l'Estat espanyol, a més de ser més restrictiu que la norma catalana, encara està en tràmit.

Felip Puig va dir que si el decret havia trigat més de 15 mesos en ser aprovat: "és precisament perquè es tracta d'una normativa capdavantera a l'Estat espanyol i amb molts pocs precedents en altres estats".



Catalunya posarà en marxa la primera normativa de l'Estat espanyol.

El decret de la Generalitat estableix unes distàncies de seguretat 2'5 vegades més àmplies que les recomanacions publicades el juliol del 1999 per la Unió Europea.

A banda de les normes especials per als centres escolars, les distàncies de seguretat per al conjunt de la població es mantenen iguals que les recollides en el projecte del març del 2000. Així, per exemple, les antenes d'entre 100 i 1000 watts hauran d'estar a més de 10 quilòmetres (en direcció de les radiacions) de les zones d'ús continuat.

La norma del govern català complementa les ordenances municipals dictades per alguns ajuntaments.

A partir d'ara, les ordenances que dictin els municipis hauran de respectar les normes bàsiques del decret de la Generalitat però podran ser més detallades o restrictives si les autoritats municipals ho veuen necessari.

En aquest sentit, fa uns mesos que l'Ajuntament de Barcelona va provar la prohibició per col·locar repetidors d'amunt dels habitatges. En concret, l'acord del consistori de la capital de Catalunya afirma que: "no s'admetran a la ciutat nous emplaçaments per a estacions base o antenes excepte en edificis industrials o d'oficina o terciaris, en els quals les antenes, a més de complir les normes vigents, quedin a una distància de més de 100 metres de l'edifici de vivendes més pròxim".

En aquesta matèria no tots els tècnics es posen d'acord, però les autoritats han escollit els mètodes raonablement més segurs per tal d'evitar problemes posteriors, com ja ha passat amb els transformadors elèctrics, en els quals les companyies han hagut d'indemnitzar tal com dèiem en el darrer número d'EINA.

Potència de les antenes	distància mínima de protecció
100 watts - 1.000 watts	10 metres
1.001 watts - 2.500 watts	15 metres
2.501 watts - 5.000 watts	20 metres
5.001 watts - 10.000 watts	25 metres
10.001 watts - 50.000 watts	45 metres
50.001 watts - 100.000 watts	63 metres
100.001 watts - 250.000 watts	90 metres
250.001 watts - 500.000 watts	150 metres
500.001 watts - 1.000.000 watts	200 metres
més d'1.000.000 watts	250 metres

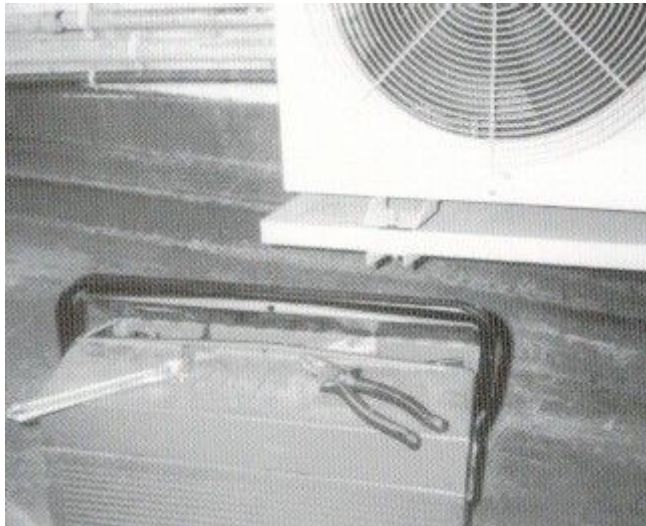
MILLOREN LES PENSIONS MÍNIMES I ELS SISTEMES DE PROTECCIÓ SOCIAL.

El Ministeri de Treball ha arribat a un acord amb CCOO per a la millora de les pensions mínimes i el desenvolupament del sistema de protecció social. L'acord preveu estendre la jubilació anticipada, actualment limitada a les persones que cotitzen des d'abans de 1967, i millorar les pensions de viduïtat.

Amb l'eliminació de la limitació per accedir a la jubilació anticipada s'amplia de manera considerable el nombre de treballadors que poden acollir-s'hi. Amb l'acord, poden retirar-se abans dels 65 anys les persones de menys de 61 anys, que faci més de sis mesos que estiguin en atur i que hagin cotitzat a la Seguretat social durant 30 anys. D'aquesta manera, s'elimina l'exigència que el treballador hagi començat a cotitzar abans de 1967.

El coeficient reductor aplicable a la pensió dels jubilats anticipats tindrà en compte els anys de cotització.

Els coeficients penalitzadors es redueixen del 8% al 6% per als treballadors que hagin cotitzat un mínim de 40 anys.



El nou acord vol mantenir la vida laboral dels treballadors de més de 50 anys.

En la millora de les pensions actuals, a més d'igualar les pensions mínimes dels menors i dels majors de 65 anys, el govern ha modificat les pensions de viduïtat, que passen del 45% al 52% del sou del cònjuge mort. En el cas dels titulars amb responsabilitats familiars al seu càrrec, la pensió de viduïtat augmenta fins el 70%, sempre que sigui l'única font d'ingressos.

El pacte culmina la separació de les fonts de finançament de la Seguretat Social, de manera que les cotitzacions que nodriran les prestacions contributives i les assistencials les pagarà l'Estat via impostos.

El compliment de mínims l'assumirà l'Estat durant 12 anys.

L'acord també estableix la reducció de les cotitzacions socials per a la contractació de treballadors de més de 50 anys, amb l'objectiu de mantenir la seva vida laboral.

Els treballadors contractats amb 55 anys o més i que tinguin una antiguitat a l'empresa de 5 anys es beneficiaran d'una bonificació o reducció gradual de l'aportació empresarial a la cotització de la Seguretat Social.

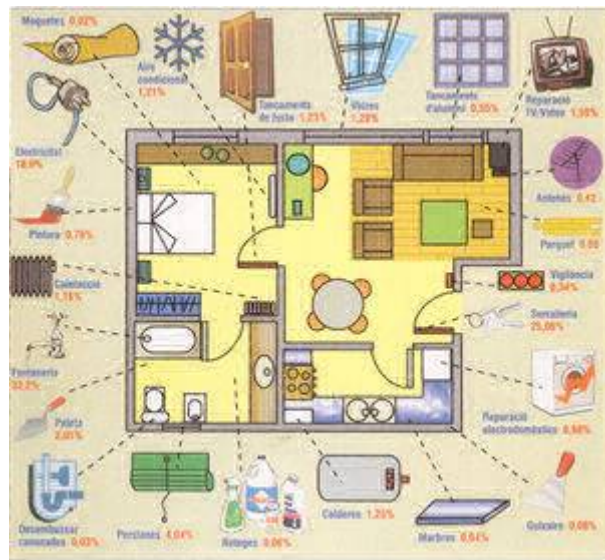
ANYS DE COTITZACIÓ	% PER CADA ANY QUE FALTI PER ALS 65
40 o més	6
38-39	6,5
35-37	7
31-34	7,5
30 o més	8

LES REPARACIONS MÉS FREQUENTS A LA LLAR.

Aquestes són les reparacions més freqüents que s'han de fer a les nostres llars, segons dades que ha fet públiques el RACC. Aquesta informació correspon a la seva experiència en el servei d'Assistència a la llar que ofereix aquesta companyia catalana, de manera que les dades editades són del tot fiables atès que corresponen a casos reals fets al nostre país els darrers mesos.

Com es pot comprovar, les reparacions que afecten als nostres sectors són significatives perquè si la calefacció només està a l'1'6 de les demandes fetes, tenim que la fontaneria acapara el 33'2% i l'electricitat el 18'6%.

Una dada significativa, a les llars encara s'hi instal·len pocs aparells d'aire condicionat, però l'índex de reparacions està al nivell de les calderes de calefacció, concretament el fred està en l'1'21%, mentre que les calderes (amb més quantitat) estan en un percentatge de l'1'25% de les reparacions.



Les reparacions més freqüents a la llar.